

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8CoP/10/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5612212469
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Rapčanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2016:5612212469.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Táne Rapčanovej a sudcov JUDr. Františka Potockého a Mgr. Zuzany Hartelovej, v právnej veci navrhovateľky: P. F., rod. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom D., ul. D. č. XXX/XX, zastúpená splnomocneným zástupcom Mgr. Pavlom Šuľanom, advokátom so sídlom G., ul. U. č. XXX/X, proti odporcovi: D. F., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. č. XXX, toho času C. č. XXX, zastúpený splnomocneným zástupcom FIAČAN & PARTNERS, s.r.o., so sídlom Liptovský Mikuláš, ul. M. Pišúta č. 936/16, IČO: 36 861 251, o úpravu pomerov manželov k maloletým deťom, a to E. F., nar. XX.XX.XXXX a A. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom u odporcu, zastúpené Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Liptovský Mikuláš ako opatrovníkom na čas po rozvoде, o odvolaní odporcu proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 9P/164/2012-436 zo dňa 28. decembra 2015, takto

rozhodol:

vo výrokoch II., III. a IV. rozsudok okresného súdu m e n í tak, že navrhovateľka j e p o v i n n á prispievať na výživu maloletej E. F., nar. XX.XX.XXXX sumou 50 eur mesačne a maloletej A. F., nar. XX.XX.XXXX sumou 50 eur mesačne počnúc dňom právoplatnosti rozsudku o rozvoде manželstva účastníkov konania, t.j. 21.02.2014 vždy do každého 15. dňa v mesiaci vopred k rukám odporcu.

Zameškané výživné za obdobie od 21.02.2014 do 30.03.2015 na maloletú E. F., nar. XX.XX.XXXX v sume 1.114,29 eur a maloletú A. F., nar. XX.XX.XXXX v sume 1.114,29 eur súd povoľuje navrhovateľke splácať v mesačných splátkach po 30 eur na každé dieťa spolu s bežným výživným počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku, pod stratou výhody splátok.

Vo výroku I., ktorým maloleté deti maloletú E. F., nar. XX.XX.XXXX a maloletú A. F., nar. XX.XX.XXXX súd zveruje do osobnej starostlivosti odporcu, ktorý je oprávnený maloleté deti zastupovať a spravovať ich majetok v bežných veciach, vo výroku V., ktorým je navrhovateľka oprávnená stýkať sa s maloletými deťmi E. F., nar. XX.XX.XXXX a A. F., nar. XX.XX.XXXX každý párný víkend v kalendárnom mesiaci od piatku 18.00 hod. do nedele 18.00 hod. a odporca je povinný maloleté deti na styk s navrhovateľkou pripraviť, navrhovateľka bude maloleté deti preberať a odovzdávať v mieste bydliska odporcu, z o s t á v a rozsudok okresného súdu n e - d o t k n u t ý.

Vo výroku V., ktorým žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, rozsudok okresného súdu z r u š u j e a v e c m u v r a c i a na ďalšie konanie.

Žiaden z účastníkov n e m á právo na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Liptovský Mikuláš rozsudkom č. k. 9P/169/2012-36 zo dňa 28.12.2015 maloleté deti E. F., nar. XX.XX.XXXX a A. F., nar. XX.XX.XXXX zveril do osobnej starostlivosti odporcu, ktorý je oprávnený

maloleté deti zastupovať a spravovať ich majetok v bežných veciach (výrok I.). Navrhovateľku zaviazal prispievať na výživu maloletej E. F., nar. XX.XX.XXXX sumou 40 eur, vždy do každého 15. dňa v mesiaci vopred k rukám odporcu počnúc od právoplatnosti rozsudku o rozvode 21.02.2014 (výrok II.). Navrhovateľku zaviazal prispievať na výživu maloletej A. F., nar. XX.XX.XXXX sumou 40 eur, vždy do každého 15. dňa v mesiaci vopred k rukám odporcu počnúc od právoplatnosti rozsudku o rozvode 21.02.2014 (výrok III.). Zameškané výživné za obdobie od 21.02.2014 do 31.12.2015 na maloletú E. F., nar. XX.XX.XXXX vo výške 811,43 eur a maloletú A. F., nar. XX.XX.XXXX vo výške 811,43 eur súd povolil navrhovateľke splácať v splátkach po 10 eur na každé dieťa spolu s bežným výživným počnúc od právoplatnosti rozsudku, omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia (výrok IV.). Navrhovateľka je oprávnená stykať sa s maloletými deťmi E. F., nar. XX.XX.XXXX a A. F., nar. XX.XX.XXXX každý párný víkend v kalendárnom mesiaci od piatku 18. hodiny do nedele 18. hodiny. Odporca je povinný maloleté deti na styk s navrhovateľkou pripraviť, navrhovateľka bude maloleté deti preberať a odovzdávať v mieste bydliska odporcu (výrok V.). Zároveň rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania (výrok V.).

Súd uložil navrhovateľke povinnosť prispievať na výživu maloletých detí počnúc od právoplatnosti rozsudku v časti o rozvode. Pri rozhodnutí vychádzal z ust. § 62 ods. 1, 2, § 75 ods. 1 a § 76 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine, ďalej len „Zákona o rodine“. Odporca je invalidný dôchodca a bol poberateľom invalidného dôchodku vo výške 236,90 eur mesačne a príspevku ZŤP 50 eur mesačne. Je osobou s ťažkým zdravotným postihnutím a bola mu poskytovaná celodenná starostlivosť jeho matkou L. F., ktorá bola poberateľkou peňažného príspevku za opatrovanie (v čase rozhodovania o rozvode). Odporca je poberateľom peňažných príspevkov na kompenzáciu ťažkého zdravotného postihnutia súvisiacich s hygienou alebo s opotrebovaním šatstva, bielizne, obuvi a bytového zariadenia vo výške 18,39 eur mesačne a zvýšených výdavkov súvisiacich so zabezpečením prevádzky osobného motorového vozidla vo výške 33,09 eur mesačne. V súčasnosti je invalidný dôchodok odporcu 249,30 eur, okrem neho je poberateľom peňažných príspevkov na kompenzáciu ťažkého zdravotného postihnutia a zvýšených výdavkov súvisiacich so zabezpečením prevádzky osobného motorového vozidla (18,39 eur + 33,09 eur) a rodinných prídavkov na 2 maloleté deti (po 23,52 eur na každé dieťa). Zdravotný stav odporcovi neumožňuje zvýšiť svoj príjem. Tento žije v spoločnej domácnosti so svojou matkou v rodinnom dome v obci C., ktorá je poberateľkou starobného dôchodku. Náklady na bývanie v dome sú elektrina 33 eur mesačne, plyn 47 eur mesačne, voda 16 eur štvrtročne, internet 13 eur mesačne. Odporca užíva pravidelne lieky, za ktoré dopláca, ale výšku doplatku uviesť nevedel. Maloletá E. bola v čase rozhodovania o rozvode žiačkou 5. ročníka základnej školy v Ľubeli a maloletá A. bola v čase rozhodovania o rozvode žiačkou 4. ročníka základnej školy v Dúbrave. Maloleté deti mali/majú obvyklé výdavky detí v ich veku, stravujú sa v školskej jedálni a nenavštevujú krúžky. Navrhovateľka žila v rodinnom dome svojich rodičov, ktorým na domácnosť prispievala sumou 50 eur mesačne. Jej čistý priemerný mesačný príjem bol 339,97 eur. V súčasnosti je čistý priemerný mesačný príjem navrhovateľky 379,31 eur. Navrhovateľka žije s priateľom v 3-izbovom byte, ktorého je spoluvlastníčkou v podiele 1-ica. Mesačné náklady na bývanie v byte vrátane energií sú 100 eur, ona a jej priateľ prispievajú každý v 1-ici (50 eur). Na kúpu bytu si zobrala navrhovateľka a jej priateľ hypotéku, ktorej mesačná splátka je spolu 160 eur, z toho na ňu pripadá 80 eur. Ona spláca svoje stavebné sporenie vo výške 56 eur mesačne. Na výživu maloletých detí žiadnym spôsobom neprispieva. Uvádzala, že platí mobilný telefón starej matke maloletých detí (bývalej svokre) po 35 eur mesačne, čo však nie je výživné a súd na to žiadnym spôsobom nemohol prihliadnuť. Taktiež, že maloletým deťom sporí na účet a každé z detí má nasparené okolo 400 eur, ktoré im dá, ak o ňu prejavia záujem. Platenie výživného na maloleté deti nie je možné podmieňovať záujmom detí o povinného rodiča.

Vychádzajúc zo schopností, možností a majetkových pomerov obidvoch rodičov, najmä navrhovateľky a potrieb maloletých detí súd určil výživné na každé z detí 40 eur mesačne počnúc od právoplatnosti rozsudku o rozvode t.j. 21.02.2014.

Navrhovateľke vzniklo zameškané výživné od 21.02.2014 do 31.12.2015 na každé z maloletých detí vo výške 811,43 eur (rok 2015 - 12 mesiacov po 40 eur = 480 eur, od marca 2014 do decembra 2014 - 10 mesiacov po 40 eur a od 21.02.2014 do 28.02.2014 - 40 eur/28 dní x 8 dní = 11,43 eur, spolu 411,43 eur). Súd navrhovateľke povolil splátky po 10 eur mesačne na každé dieťa, predovšetkým so zohľadnením jej príjmu a jej životných nákladov by malo jednorazové zaplatenie výživného negatívny dopad na jej sociálnu a ekonomickú situáciu.

Súd upravil styk navrhovateľky s maloletými deťmi v rozsahu predbežného opatrenia tak, aby bola zachovaná možnosť jej kontaktu s maloletými deťmi, ktoré boli zverené do osobnej starostlivosti odporcu, čo je zabezpečené tým, aby sa maloleté deti stykali s ňou 2 víkendy v mesiaci.

Nad výchovou maloletých detí súd neurčil dohľad, keďže deti boli zverené odporcovi a ich výchovné prostredie sa nemení. Neuložil rodičom a maloletým deťom povinnosť podrobiť sa odbornému poradenstvu, ale odporúča rodičom, aby tak v záujme maloletých detí urobili. Takéto opatrenia majú najlepšie výsledky, ak sa realizujú dobrovoľne. Dôsledky výchovy znášajú ich vlastné deti. Obaja deklarujú silný citový vzťah k deťom, preto je iba na nich, aby sa v praktickom živote správali v prospech maloletých detí. Výchova detí je vecou ich rodičovskej zodpovednosti a nikto iný to za nich urobiť nemôže.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ust. § 144 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“) tak, že účastníci nemajú právo na náhradu trov konania.

Proti tomuto rozsudku, a to do výrokov II., III. a IV. podal odvolanie odporca prostredníctvom svojho splnomocneného zástupcu.

Súdom určené výživné v sume 40 eur mesačne na každé maloleté dieťa podľa odporcu nezodpovedá schopnostiam, možnostiam a majetkovým pomerom navrhovateľky. Poukázal na skutočnosť, že pri plnení si vyživovacej povinnosti rodičov k dieťaťu sa vychádza z individuálnych schopností, možností a majetkových pomerov každého z rodičov. Bez ohľadu na to v prípade vyživovacej povinnosti rodičov k dieťaťu je každý rodič povinný plniť si svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona (zákon č. 601/2003 Z. z. o životnom minime v spojitosti s opatrením, ktorým sa každoročne upravujú sumy životného minima). V súčasnosti súdom určené výživné nemôže byť nižšie ako je deklaratórne zákonom daných 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené, nepľnoleté alebo na nezaopatrené dieťa, ktorého výška je 27,13 eur mesačne. Odporca mal za to, že v predmetnom prípade súdom priznané výživné vo výške 40 eur mesačne na každé z maloletých detí predstavuje sumu, ktorá sa približuje k aktuálnej výške minimálneho výživného a ktorá nereflektuje schopnosti, možnosti a majetkové pomery navrhovateľky. Konajúci súd pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov rodičov maloletých detí bral v prípade navrhovateľky do úvahy jej náklady na bývanie vrátane energií vo výške 50 eur mesačne, splátku hypotekárneho úveru vo výške 80 eur mesačne a stavebné sporenie vo výške 56 eur mesačne. V tejto súvislosti odporca poukázal na ust. § 62 ods. 5 zákona o rodine, podľa ktorého výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť. Odporca mal za to, že kúpa 3-izbového bytu zo strany navrhovateľky a následné splácanie hypotekárneho úveru vo výške 80 eur mesačne predstavuje výdavok, ktorý by súd pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov navrhovateľky a pri následnom určení výšky výživného na maloleté deti nemal brať do úvahy. Podľa odporcu navrhovateľka si musí prioritne plniť vyživovaciu povinnosť k svojim deťom a až následne ostatné záväzky. K maloletému dieťaťu nesmie byť na ujmu, že si rodič vzal úver a má zmluvnú povinnosť úver splácať v mesačných splátkach. Povinnosťou každého rodiča je korigovať si svoje výdavky tak, aby predovšetkým mohol plniť svoju vyživovaciu povinnosť. Následne poukázal na svoje príjmy a výdavky a uviedol, že vzhľadom na svoj zdravotný stav nie je schopný akýmkoľvek spôsobom zlepšiť svoje majetkové pomery.

V ďalšej časti odvolania odporca nesúhlasil s výškou zameškaného výživného za obdobie od 21.02.2014 do 31.12.2015 vo výške 811,43 eur na každé maloleté dieťa, čo predstavuje súhrnne sumu 1.622,86 eur, ktorú je navrhovateľka povinná splácať v splátkach po 10 eur na každé dieťa spolu s bežným výživným počnúc od právoplatnosti rozsudku. Odporca mal za to, že splátka úverov nie je výdavok, ktorý je zo strany navrhovateľky nutne vynakladať. Navrhovateľka je s prihliadnutím na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery schopná prispievať na výživu maloletých detí vyššou sumou, čo priamym spôsobom determinuje aj výšku zameškaného výživného a následne aj mesačných splátok.

Na základe týchto skutočností odporca navrhol, aby odvolací súd rozsudok prvostupňového súdu v rozsahu napadnutej časti zrušil a vec vrátil tomuto na ďalšie konanie.

Navrhovateľka sa k odvolaniu odporcu písomne nevyjadrila.

Opatrovník detí v písomnom vyjadrení k odvolaniu odporcu sa stotožnil s rozhodnutím súdu. Mal za to, že súd pri určovaní výšky bežného výživného a splátok zameškaného výživného prihliadal na záujem a potreby detí a taktiež na skutočné možnosti, schopnosti a majetkové pomery navrhovateľky. Navrhol preto, aby krajský súd rozsudok okresného súdu potvrdil.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas účastníkom konania (§ 204 ods. 1, § 201 O. s. p.), proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 201 O. s. p.), pričom podanie opravného prostriedku nie je vylúčené ust. § 202 O. s. p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 a § 156 ods. 3 O. s. p.), preskúmal rozhodnutie napadnuté odvolaním v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 212 ods. 2 písm. a/ O. s. p. a rozsudok okresného súdu vo výroku o výživnom a zameškanom výživnom zmenil (§ 220 O. s. p.) a súvisiacom výroku o trovách konania zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 221 ods. 1 písm. h/ 2 O. s. p.) to z nasledovných dôvodov:

Pokiaľ manželia, ktorí sa rozvádzajú, majú maloleté deti, súd v rozhodnutí, ktorým rozvádza manželstvo rodičov maloletého dieťaťa, upraví výkon ich rodičovských a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvode.

V preskúmvanej veci Okresný súd Liptovský Mikuláš rozsudkom č. k. 9P/164/2012-238 zo dňa 27.01.2014 manželstvo navrhovateľky a odporcu rozviedol. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 21.02.2014. Následne súd rozsudkom č. k. 9P/169/2012-36 zo dňa 28.12.2015 maloleté deti E. F., nar. XX.XX.XXXX a A. F., nar. XX.XX.XXXX. zveril do osobnej starostlivosti odporcu, ktorý je oprávnený maloleté deti zastupovať a spravovať ich majetok v bežných veciach (výrok I.). Navrhovateľku zaviazal prispievať na výživu maloletej E. F., nar. XX.XX.XXXX sumou 40 eur, vždy do každého 15. dňa v mesiaci vopred k rukám odporcu počnúc od právoplatnosti rozsudku o rozvode 21.02.2014 (výrok II.). Navrhovateľku zaviazal prispievať na výživu maloletej A. F., nar. XX.XX.XXXX sumou 40 eur, vždy do každého 15. dňa v mesiaci vopred k rukám odporcu počnúc od právoplatnosti rozsudku o rozvode 21.02.2014 (výrok III.). Zameškané výživné za obdobie od 21.02.2014 do 31.12.2015 na maloletú E. F., nar. XX.XX.XXXX vo výške 811,43 eur a maloletú A. F., nar. XX.XX.XXXX vo výške 811,43 eur súd povolil navrhovateľke splácať v splátkach po 10 eur na každé dieťa spolu s bežným výživným počnúc od právoplatnosti rozsudku, omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia (výrok IV.). Navrhovateľka je oprávnená stykať sa s maloletými deťmi E. F., nar. XX.XX.XXXX a A. F., nar. XX.XX.XXXX každý párnny víkend v kalendárnom mesiaci od piatku 18. hodiny do nedele 18. hodiny. Odporca je povinný maloleté deti na styk s navrhovateľkou pripraviť, navrhovateľka bude maloleté deti preberať a odovzdávať v mieste bydliska odporcu (výrok V.). Zároveň rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania (výrok V.).

Odporca napadol odvolaním výroky II., III. a IV. týkajúce sa určenia výživného a zameškaného výživného majúc za to, že súdom určené výživného nezodpovedá schopnostiam, možnostiam a majetkovým pomerom navrhovateľky. Táto je schopná prispievať na výživu maloletých detí vyššou sumou, čo priamym spôsobom determinuje aj výšku zameškaného výživného a následne aj mesačných splátok.

Prispievať na výživu svojich detí je zákonnou povinnosťou obidvoch rodičov, a ak si túto povinnosť rodičia neplnia, môže súd aj bez návrhu určiť rozsah ich vyživovacej povinnosti. Na dosiahnutie životnej úrovni svojich rodičov má právo podieľať sa aj ich dieťa, a to v pozitívnom i negatívnom zmysle. Ak rodičia dosahujú vysokú (nadštandardnú) životnú úroveň, aj dieťa má zákonné právo podieľať sa na nej, naopak ak rodičia nedosahujú ani štandard životnej úrovne, prejaví sa to aj v nižšom rozsahu určeného výživného pre dieťa.

Podľa odvolacieho súdu okresný súd posudzujúc pri určení výživného rozhodujúce kritéria (odôvodnené potreby dieťaťa, schopnosti, možnosti a majetkové pomery rodičov) vykonal v tomto smere dostatočné dokazovanie ohľadom pomerov účastníkov konania a skutkový stav zistil úplne a správne. Nev्यvodil však z neho správny právny záver pokiaľ ide o rozsah určeného výživného na čas po rozvode. Z odôvodnenia rozhodnutia okresného súdu vyplýva, že priemerný čistý mesačný príjem navrhovateľky je 379,31 eur. Odvolací súd mal tiež zistené, že navrhovateľka pracuje ako čašníčka v reštauračnom zariadení a aj keď tzv. sprepitné netvorí časť oficiálneho príjmu, je všeobecne známe, že táto forma odmeňovania je bežnou praxou a čiastočným stimulom pre vykonávanie práce tohto charakteru. Okresný súd prihliadol na všetky výdavky navrhovateľky (náklady na bývanie v byte vrátane energií, splátka hypotéky, stavebné sporenie) okrem platenia mobilného telefónu starej matke (bývalej svokre) v sume 35 eur mesačne. Aj keď má výživné zo zákona prednosť pred inými výdavkami rodičov, bolo zo strany okresného súdu správne prihliadnuté na splátku úveru nakoľko spojená so zaobstaraním si bývania navrhovateľky a to nielen preto, že táto ako mal odvolací súd zo spisu zistené bývala predtým v spoločnej domácnosti s rodičmi ale aj s ohľadom na vytvorenie prostredia pre realizáciu jej styku s maloletými deťmi

počas určených víkendových dní. Naopak vzhľadom na sporiaci charakter nebolo možné prihladiť na stavebné sporenie navrhovateľky vo výške 56 eur mesačne. Zohľadniac vyššie uvedené skutočnosti ako i vek detí (13, 12 rokov) a potreby spojené s ich vekom a dospievaním, návštevou základnej školy a rozvojom ich osobnosti považoval odvolací súd za opodstatnenú sumu 50 eur mesačne na každé dieťa (potreby detí sú vzhľadom na blízky vek a rovnaké pohlavie v podstate rovnaké). Časť potrieb maloletých detí je krytá aj rodinnými prídavkami. Odvolací súd vzhľadom na uvedené okolnosti rozsudok okresného súdu pre nesprávne právne posúdenie veci zmenil tak, že navrhovateľku zaviazal prispievať na maloletú E. výživným v sume 50 eur mesačne a maloletú A. v sume 50 eur mesačne počnúc dňom právoplatnosti výroku o rozvedení manželstva účastníkov konania, t.j. dňom 21.02.2014 vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám odporcu.

Nedoplatok na výživnom za čas od 21.02.2014 (dňa právoplatnosti rozvodu manželstva účastníkov konania) do 30.03.2016 (dňa rozhodnutia odvolacieho súdu) vznikol potom v sume 1.114,29 eur na každé dieťa. K výpočtu nedoplatku dospel nasledovne: za čas od 21.02.2014 do 28.02.2014 - 14,29 eur /50 eur : 28 dní x 8 dní/, za čas od 1. 3. 2014 do 30. 03.2016 - 1.250 eur /25 mesiacov x 50 eur/. Celkovo je to suma 1.264,29 eur z ktorej odpočítal navrhovateľkou uhradené výživné v sume 150 eur na jedno dieťa (z pripojených ústrižkov poštových poukážkou zaslaných odporcom mal zistené, že dňa 12.01.2016 bola zaplatená suma 100 eur, dňa 04.02.2016 suma 100 eur, dňa 08.03.2016 suma 100 eur, celkovo 300 eur). Rozdiel predstavuje sumu 1.114,29 eur. Povinnosť na zaplatenie takejto sumy by mala byť v prvom rade uložená v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku (§ 160 ods. 1 vety prvej pred bodkočiarkou). V súlade s ust. § 160 ods. 1 vety druhej O. s. p. však odvolací súd zameškané výživné rozložil na mesačné splátky s tým záverom ustálenej rozhodovacej praxe vo veciach výživného, podľa ktorého je maloletému dieťaťu na prospech, ak sa mu bude dostávať na zročnom výživnom síce menších súm, avšak opakovane a po dlhší čas ako aj s prihliadnutím na celkové pomery navrhovateľky. Výšku mesačných splátok určil tak, aby zameškané výživné bolo možné vyrovať do troch rokov od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia ukladajúceho povinnosť. Nepovažoval totiž za správne povolenie splátok okresným súdom v sume 10 eur mesačne a to aj pri nižšom nedoplatku až do plnoletosti maloletých detí. Navrhovateľku preto zaviazal zročné výživné uhrádzať v mesačných splátkach po 30 eur splatných vždy do 15. dňa v mesiaci, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozhodnutia pod stratou výhody splátok, t.j. v prípade nezaplatenia čo i len jednej splátky sa stane nedoplatok splatným naraz.

Ohľadom súvisiaceho výroku o trovách konania a to výroku V., ktorým žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, odvolací súd rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Dôvodom bolo, že o trovách konania v zmysle ust. 144 O. s. p. už okresný súd rozhodol predchádzajúcim rozhodnutím č. k. 9P/164/2012-238 zo dňa 27.01.2014 v súvislosti s rozhodnutím o rozvedení manželstva účastníkov konania a Krajský súd v Žiline uznesením č. k. 8CoP/32/2014-314 zo dňa 30.05.2014 rozhodol, že vo výroku I. a trovách konania zostáva rozsudok okresného súdu nedotknutý lebo nebol napadnutý odvolaním. Rozsudok okresného súdu vo výroku o trovách konania podľa ust. § 144 O. s. p. preto nadobudol právoplatnosť dňa 21.02.2014. Z toho dôvodu okresný súd o trovách tohto konania (o úpravu pomerov manželov k maloletým deťom na čas po rozvedení) nesprávne právne rozhodol. Okrem toho doposiaľ nerozhodol o trovách štátu v zmysle ust. § 148 ods. 1 O. s. p, ktoré boli vyplatené z titulu znalečného z rozpočtových prostriedkov okresného súdu (uznesenie okresného súdu z č.l. 365 spisu) a tých, ktoré mali vzniknúť v súvislosti s uplatneným znalečným (č.l. 387, 482 spisu). V ďalšom konaní by mal preto okresný súd opätovne rozhodnúť o trovách účastníkov konania a trovách štátu.

Vo výrokoch I. a V. (o zverení detí do osobnej starostlivosti odporcu a úprave styku navrhovateľky s maloletými deťmi) zostal rozsudok okresného súdu nedotknutý lebo nebol napadnutý odvolaním.

Podľa ust. § 224 ods. 1 a § 146 ods. 1 písm. a/ O. s. p. žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie sa mohlo začať i bez návrhu. Konanie vo veciach starostlivosti o maloleté deti je konaním, ktoré sa mohlo začať i bez návrhu (§ 81 ods. 1 O. s. p.). Odvolací súd preto rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.